

„EDINOST“

izhaja enkrat na dan, razun nedelj in praznikov, ob 4. uri pop. — Naročnina znaša: za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrlet 4 K in za en mesec 2 K. — Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se upravnštvo ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamične tevilke po 6 stot. (3 nvd.); izven Trsta pa po 8 st. **Telefon številka 870.**

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglas!

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd., se računajo po pogodbi. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo v ulici **Molin piccolo št. 3. II. nadstr.** Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna: ulica Carintia št. 12.

Krvavi konec dinastije Obrenovičev.

Utisi v Trstu. V današnjem zjutranjem posebnem izdanku smo vsikliknili na adresu vseh onih, ki iščejo monarhični princip vladanja v tem, da čim več kratijo svobodno razvijanje narodov, tako-le: glejte grozni pretresljivi izgled, kam dovaja ta princip ministre in monarhe, ako hočejo vladati proti volji in interesom naroda!

V tem zmislu so umeli tržaški Slovenci grozne dogodke na kraljevskem dvoru v Srbiji. Pokojni kralj Alesander je našim ljudem iz-med vseh vladarjev lično najbolj znana oseba, ker so ga mnogi videli osebno, bodi v Trstu, bodi v Opatiji, bodi tudi na drugih krajih v Primorju. Splošno je bil simpatična in ljubezniva pojava — morda že namreč radi tega, ker je bil naše krvi in ker je govoril v našem jeziku. Kjer-koli je nastopal,

povsod mu je bilo spremstvo čisto slovansko.

Kako je prišlo vendar do tako žalostnega konca ž njim? Utis prvih poročil raznih židovsko-nemških in oficijoznih avstrijskih listov je tak, da nehoté sili človeku misel v glavo, da se ta krvavi boj v Belemgradu ni izvršil brez znanja onih Slovanom sovražnih krogov v Pešti, na Dunaju in v Berlinu. Sumljiv pojav je namreč to, da so imeli neki srbski ubežniki zvečer prej v neki kavarni v Budimpešti sestanek in dogovor. Tudi je bil v torek, torej en dan poprej, v Belemgradu srbski dunajski diplomatični poslanec, o katerem mečejo sedaj listi, kakor »Neue Freie Presse«, »Fremdenblatt«... z neko tendenciozno svet vest, da ni znal še takrat nič o nameravanem atentatu. Ali ne izgleda to tako, kakor da bi hoteli

dunajski listi svojega prijatelja že v naprej oprati?!

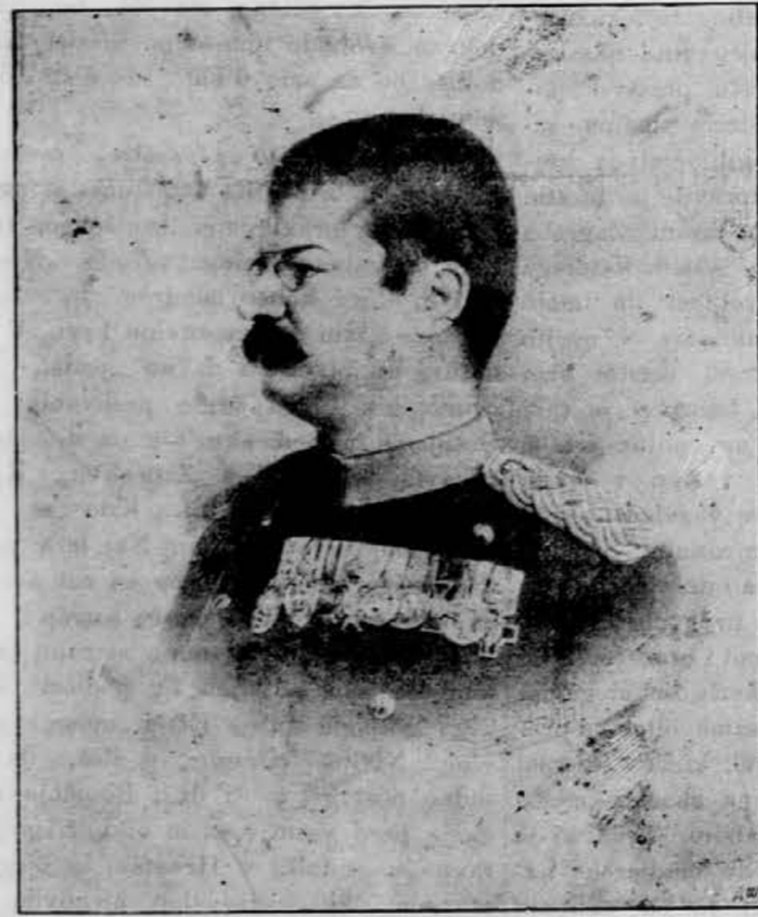
Naravnost osodepolno pa je, da je na čelu sedanjemu revolucionarnemu ministerstvu liberalac Avakumović, o katerem se ne zna nič drugega, nego da je vzgojen na nemških šolah v nemških deželah, da je bil zaupnik starega neznačajnega lijsjaka Ristića in da je bil v vseh svojih političnih nastopih bolj avstrijski Nемеc in Madjar, nego-li ponosen slovanski Srb.

Njemu primerna je nekako tudi njegova ministerska okolica, v kateri sta dva člena, ki imeta roke okrvavljene v krvi umorjene kraljevske dvojice. Gotovo najmarkantnejše dejstvo na vseh dogodkih je proglašenje Petra Karadjordjevića za srbskega kralja. O njem je namreč znano, da je slepo udan nemškim in madjarskim političnim namenom. Tudi je

bilo njegovo moralno vedenje ne dolgo temu tako, da je prišlo med njim in ruskim carjem do resnega nesporazumljenja. Zadnji čas se je bavil samo takimi stvarmi, ki so služile njegovi osebni zabavi.

Beležimo tudi dejstvo, da je glasilo ministra za vnanje stvari, grofa Goluchovskega, nekako dobrohotno vsprejelo na znanje poklicanje Karadjordjevića na srbski kraljevski prestol ter mu že v naprej zagotavlja priznanje od strani avstro-ogrške diplomacije.

Nekako čudno zveni sodba italijanskih glasil, ki sodijo dogodek kakor da ga je uprizoril srbski narod. Temu dosledno povdarjajo, da je ta grozni čin znamenje narodno-moralne dekadence Srbov. O tem pa povdarjajo izrecno, da Srbi niso barbari, ampak da so že stopili med civilizirane narode. Taka sodba pač ni resna, a tudi in

resnična. Na vseh teh krvavih dogodkih, kakor je videti, ni sedeloval srbski narod, a kako ga vsprejme — to nam pove bližaja bodočnost.

To patruje nekako strah zarotnikov, ki z neko nervoznostjo skušajo siloma n rod pridobiti za Karadjordjevića.

Taki so prvi utisi v tržaških slovenskih krogih. Čitatelji sami vidijo po vsem tem, kako težko je priti v tem hipu do jasnega spoznanja in do prave resnice.

Na vsaki način pa moramo povdarjati, da je sodba o zadnjem Obrenoviću Aleksandru ta, da je moral doprinesiti krvavo žrtev za obilne grehe svojih očetov. Zgodovina ne bo sodila te dinastije milo, dočim zopet ne naloži one težke krivde na ramea naračnemu Aleksandru. Slabotni in neznačajni Aleksander je taval ves čas svojega vladanja med raznimi vplivi sedaj na desno, sedaj zopet na levo. V zadnjem hipu svojega življenja pa je prodrla v njem prava slovanska narava. Ko so mu zarotniki predložili v podpis listino, s katero naj bi se odpovedal kraljevskemu prestolu, si je izbral rajše smrt! Ta čin mu pridobi gotovo simpatije tudi njegovih osebnih sovražnikov. Kako vse dru-

gače je postopal Nемеc Batemberžan pred Bolgari! Kar podpisal je odpoved in — zbežal.

Tako nekako se sodijo v Trstu dogodki na srbskem dvoru. V enem pogledu pa je nam že dane dozorelo prepričanje: približalse je trenotek, ko bo moral avstro-ruski dogovor prestati svojo najtežo izkušnjo!!

Druga verzija o načinu umora. Z Dunaja prišel je razven danes zjutraj objavljenega opisa napada na dvor, še sledeči opis, ki se ne slaga s prvim. Glasom tega poročila izvršil se je umor in prevrat v Srbiji na ta način: Ob poldrugi uri popolunoči udrla je v kraljevo palačo trideset častnikov 6. in 7. pešpolka pod vodstvom polkovnika Mašina. Vrata in duri, katere ni bilo mogoče podreti, so bile razstreljene z dinamitom. Napadaleci so ubili kraljevega adjutanta Naumovića. V predsobi stopil je zarotnikom nasproti ordonančni častnik Viljkovič in ko se je isti hotel braniti, so ga zarotniki takoj ustrelili. Istotako se je dogodilo v drugi predsobi. General Petrovič, ki je spustil strel

iz revolverja, ne da bi bil koga zadel, bil je tudi ubit. Tako so imeli zarotniki svobodno pot do kraljeve spalnice. Kralj Aleksander je na oknu vpil na pomoč, a se nihče ni zmenil za njegovo klicanje. Ko je sprevidel, da je zgubljen, objel je kraljico in tako sta oba v objemu pričakovala zarotnike. Ko so isti udrla v sobo, so takoj več strelav ob enem izstrelili proti kralju in kraljici, ki sta se smrtno zadeta zgrudla na tla.

Druge gruče zarotnikov udrla so v stanovanja ministrov, kateri so bili ali postreljeni ali odvedeni v ječe. Vest o teh dogodkih se je takoj razširila po vojašnicah in se razun poveljnika Nikolića nihče ni protivil novemu stanju stvari. Nikolića so vsled tega tudi ubili.

Pogreb kraljeve dvojice izvrši se v nedeljo na državne stroške in sicer v samostanu v Rakovici.

Iz Novega Sada pa prihaja tretja verzija, ki pravi: V sredo zvečer vršila se je slavnost srbskih pevcev, kateri slavnosti sta prisostvovala tudi kralj in kraljica. Na to je bila v kozaku intimna večerja.

Po končani večerji je en polk pešcev obkolil kraljevo palačo. Z ulice metale so se skozi okna v palačo dinamitne patrone, kar je v palači provzročilo grozen strah. Na to je vojsštvo udrla v konak in tam vse pobilo, kar mu je prišlo nasproti. Bilo je o tem ubitih kakih tristo oseb.

Iz Belegrada poročajo, da je polkovnik Nikolić, poveljnik podonavske divizije, na čelu 8. pešpolka hotel priti v mesto. Pred vojašnico pa mu je stopil nasproti nadporočnik Dragovič z vojaškim oddelkom. V spopadu sta bila oba nasprotnika ubita.

Dan 10. junija je usoden za dinastijo Obrenovičev. 10. junija 1868. je bil umorjen knez Mihael Obrenović v Topčiderskem parku. Išli je v letu 1860. prevzel vladarstvo po smrti svojega očeta. Razlika je le ta, da je bil sedaj kralj Aleksander ustreljen, knez Mihael Obrenović pa zaboden. Zarotniki iz leta 1868. so bili prijati in ustreljeni. Kaka usoda pa čaka sedanje zarotnike? Pomembno je tudi, da je tedaj padel um na nekdanjega kneza Aleksandra Karadjordjevića.

Dogodki na Hrvatskem.

Satrap Hrvatske. Pod tem naslovom prinaša dr. Trešićev izborni urejevanji »Jadranc« sledeči članek na italijanskem jeziku:

Ako bi bila v Hrvatski v veljavi ustava, ne bi sedanji ban, ne dvajset let, marveč niti 24 ur mogel ostati na svojem mestu. Od nesrečne ure, ko je prišel v Hrvatsko, ni bilo njegovo vladanje nič drugega, nego gaženje narodnih pravic in izkoriščevanje gospodarskih sil dežele. Prišel je s tem, da je ukradel državni arhiv in ga poslal v Pešto. Radi tega so ga z breami zapodili iz hrvatskega sabora; in res se ni moglo drugače postopati s tatovom; kajti, ako ne bi bil izvršil tatvine, ne bi bil dotičnega dejanja napravil po noči, temveč v svitu dneva. Kateri drugi, pošten in pravičen mož bi bil radi tega podal svojo ostavko, a grof Karol Khuen Hedervary je bil do grla zakopan v dolgovich in hotel si je pomagati na stroške Hrvatske! Vsed tega je dal, mesto da bi bil pobral šila in kopita, napadalce obsoditi na težke kazni in jim vzeti vse državljanke in politične pravice, da bi se jih na ta način iznebil za vselej.

Uzorni rodoljub Grga Tuškan je bil obsojen na šestmesečno težko ječo in na izgubo pravice do izvrševanja odvetniške prakse, ker je prisegel, da je videl, kako je poslanec pl. Gerzanić zadal banu mogočno broo v oni del telesa, ki je na njem morda še najpoštenjeji in najčistejši, in ko ga je posl. David Starčević grozovito udaril s pestjo v obraz. David Starčević je bil radi tega obsojen na triletno težko ječo, izgubo mandata, advokature in vseh političnih in državljan-skih pravic.

Tako je grof Khuen zapričel nesrečno dobo svojega vladanja. Nadaljeval je s tem, da je polagoma popolnoma uničil avtonomijo mestnih in kmetskih občin. Županje so postali pravi vladni komisarji in občinski tajniki njegovi tajni agenti. Z univerze je izgnal najboljšie profesorje jedino iz tega razloga, ker niso soglašali z njegovimi nezakonitostmi ter je na njih mesto postavil popolnoma nezmožne osebe, katerih jedina zaslug je bila ta, da so se odlikovali z najpodlejšim servilizmom. Odpravil je mestni statut svobodnega kraljevega mesta Zagreba in je uvel nov volilni red, vsled katerega sestavljajo uradniki večino volilcev in imajo vsled tega tudi večino mandatov v svojih rokah. Na ta način je iztrgal mestni svet zagrebaški iz rok opozicije. Istotako je tudi vao Hrvatsko tako razdelil na volilne okraje, da imajo uradniki povsod večino v svojih rokah in je številce poslancev v saboru skrčil za 50 mandatov, da je tako oslabil opozicijske stranke. Na najvišja državna mesta je postavil najhujše izvrške hrvatske družbe, da se je oddal s kreaturami brez vesti in in vselej pripravljenimi, pokoriti se njegovim ukazom in hvaliti njegove samovoljne in protizakonite čine. Bil je prvi, ki si je upal dvigniti madjarsko zastavo na bazsko palačo in na palačo hrvatskega sabora, prvi, ki je dovoljeval madjarske grbe in madjarske napis na železnih postajah in na skupnih uradih. Prvi, ki je na hrvatskem teritoriju dovolil ljudske šole z madjarskim učnim zikom. Znižal je tangento proračuna za avtonomne potrebe Hrvatske od 45% na 44%. Podpiral je z vsemi močmi madjarski železniški zistem, ki je na škodo Hrvatske, da se stroški za železniške proge v Hrvatski plačnujejo od občin z dohodki njih ogromnih gojzdov. Prodajne pogodbe teh gozdov je dal napraviti v Pešti, mesto v Zagrebu, zato, da so dotične takse šle v madjarske in ne v hrvatske blagajne! O nepravilnosti teh prodaj mogle bi se pisati cele knjige, a iste ne bi bile nikoli tako debele kakor kupi bankovcev, pridobljenih na sleparski način o takih prilikah po gotovih sferistih in sleparjih z gospodskimi oblikami, ki so pomagali se svojimi spletkami.

Nemogoče je naštetii vsa ugrabljenja hrvatskega premoženja v tem zistemu nebrzda nega izmozgovanja, najnesramnejšega izkoriščevanja. Toliko je bilo vsega tega, da je Hrvatska, po naravi ena najbogatejših dežel v Evropi, prišla na beraško palico! Njeni prebivalci so prisiljeni izseljevati se v Ameriko, ker ne morejo več prenašati težkih davčnih bremen. Izseljujejo se v tako ogromnem številu, da je v zadnjem desetletju ena četrtina vsega prebivalstva morala zapustiti svojo domovino. In ban Khuen se ponaša pred Ma-

djari, da je tako obubožal Hrvatsko in tako iztrebil nje prebivalstvo, da bo čisto lahko Hrvatsko podvreči Ogrski in jo madjarizirati.

Kdo bi mogel opisati vse tiranske čine tega nesramnega satrapa, ki je prišel v Hrvatsko ves zadolžen, a jo zapusti — upamo, da v kratkem — bogat na milijonih, ako mu zagriženo sovraštvo naroda ne zabrani tega za vselej?!

Kdo bi mogel prešteti vse žrtve njegovih političnih oset, odkar je odpravil kompetenco porotnih sodišč za politične zločine in za tiskovne pravde, odkar je sodnike ponižal v policajske in suženjske izvrševalce njegove volje?

V kateri deželi na svetu je svoboda tiska tako tlačena, kakor v Hrvatski? Kateri časopis na svetu izhaja tako bel, kakor »Obzor«, in more slaviti svojo tisočero zaplembo, kakor bo to mogel v kratkem ta list? Kdo bi mogel izračunati materijalno škodo, ki je povzročena hrvatskim listom po tem sekvestracijskem zistemu? Ako hrvatsko časopisje ne stoji na višini sedanjega časa in svoje naloge, ako nimajo mnogo naročnikov, kateri jedini morejo povpspeševati procvit časnika-rstva, kdo je temu kriv, ako ne grof Khuen-Hedervary?!

Kakšno in kako veliko je sovraštvo hrvatskega naroda proti temu satrapu azijskega naroda, to kažejo dejstva dovolj jasno. To kažejo mrtvi, ranjeni in tisoči zaprtih, obsojenih, izgnanih in upokojenih! To kažejo nagle sodbe in vojaški oddelki, ki od vseh strani monarhije korakajo proti neoboroženemu narodu. Kaj bi še-le bilo, ako bi ta narod imel orožje, da bi se mogel braniti? Ali ne, hrvatskemu narodu prav nič ne koristi, da se je stoletja in stoletja bojeval za varnost Evrope in za varnost in obstanek habsburške monarhije! On je obsojen, da ga morajo najprej do kosti olupiti in potem zakopati. Seveda, saj ne preti nikaka nevarnost več od strani Turkov! Zamorec je opravil svoje delo in zamorec lahko odide. Ali ne! Zamorec ne odide, marveč bo umiral v boju za svobodo domovine in sicer do tedaj, dokler bo en sam dihal še čisti zrak Velebita!

Vsaka dostojna oseba, razun grofa Khuena, bi zapustila svoje mesto, ako bi videla, da je proklinjana, zaničevana in sovražena od jednega celega naroda. Njegov odhod bi storil konec nemirom in s tem tudi ječam, stalim in pretakanju krvi. V ustavnii državi bil bi on že davno padel. Ako ne drugo, bilo bi ga vrglo prelivanje krvi v Bošnjacih in Sjeničaku. On pa ni odšel niti po krvavih dogodkih v Zaprēšću, Križevcih, Samoboru, Delnicah itd. Kdo se briga in ceni sedaj hrvatsko kri? Naj le v polni luči dvajsetega stoletja pogine en cel narod, samo da ostane na svojem mestu satrap! A pomisliti treba, da je bil temu satrapu javno, potom časopisja podeljen žig podlosti, ker je nekoga gospoda Julija Ertla oplenil vse imovine! Ni imel poguma, podlež, da bi bil sodno postopal proti dru. Potočnjaku, kateri ga je pred vsem svetom obdolžil goljufige, čeravno so sodniki v Hrvatski le njegove kreature in slepi izvrševalci njegovih ukazov. Pač pa se je maščeval nad uglednim rodoljubom, kakor pravi tiran, s tem, da mu je odvzel pravico kazenskega branitelja in ga zaprl ter obsodil na velike globe pod pritvezo, da je bil (dr. Potočnjak) avktor revolucionarnih proklamacij.

In da bi vzdržali tega zatiraleca, tega goljufa, tega sleparja, to pijavko hrvatskega naroda, se še nadalje iz vseh dežel monarhije pošiljajo v Hrvatsko vojaške čete! To je plačilo za mučenike pri Sigetu, za milijone hrvatskih sinov, ki so svoje kosti pustili raztrešene po vseh krajih Evrope!

Non per li patrii lidi e per la pia Consorte e i figli cari, Ma da nemiei altrui.

Per altra gente.... (Ne za domovino, soprogo in otroke, marveč kakor sovražniki drugih. Za druge narode....)

Vsklikniti bi mogli s Horacijem: »Quae caret ora cruore nostro?« In evo: sedaj se z našo krvjo rudeči naša lastna domovina, katero imenujejo barbaras oni, ki so spavalii, dokler je ona zanje umirala! In nikdo se danes ne zgane, da bi se je usmilil!

Obračamo se do časopisja po vsem svetu v imenu usmiljenja, (ako ne v imenu pravice), da bi ponatisaili to površno in blede sliko satrapa Hrvatske, da bodo narodi ve-

deli, za vzdržanje kakega junaka korakajo vojske, oborožene z bajoneti in topovi v Hrvatsko, izmozgano in umirajočo pod kremplji roparskega jastreba, ki jej trga drob iz prsij.

Shod v Nabrežini.

Resolucija, vsprejeta na tem shodu, se je glasila:

Današnji javni ljudski shod nabrežinskega prebivalstva, zborujoči v prostorih »Klesarskega društva« v Nabrežini, izjavlja svoje najhujše ogorčenje nad grozovlado moralne propalice na hrvatski banski stolici. Shod pošilja bojujočim se bratom na Hrvatskem svoje bratske pozdrave in izraža svojo iskreno solidarnost z njimi. Mučenikom, ki so padli doslej pod avstro-ogrskimi kroglijami in bajoneti, kliče shod: Večno slavo! — nadeja se, da rodi prelita kri boljše bodočnost za jugoslovanske narode. Shod uvideva, da je sistem madjarske politike — in nje značilnega izraza Khuena-Hedervaryja — ob enem zistem zatiranja vsake nemadjar-ske narodnosti, da pomenja omejitev razvitka teh nemadjarskih narodov v okvirju ogrskih političnih mej, da skuša vladajoča madjaronska klika uničiti sleherni pojav narodne osebnosti in kulture, — da se je v takih razmerah moralo roditi gmotno in moralno nazadovanje onih narodov, ki ječijo pod madjarsko hegemonijo. Shod je prepričan, da je uzor madjarske politike gmotna revščina in nje sledeče hlapčevstvo v vsakem oziru prizadežuje narodov, da tvori hrvatski položaj iz gotovega stališča le prodiranje zmagujočega madjarskega kapitala, kateri se je povzdignil na avstrijskih ramah potom avstro-ogrške nagodbe do vrhunca svoje moči. Se svojega razrednega stališča na eni strani, in se svojega mednarodnega stališča na drugi strani, se pridružuje današnji shod v velikem slovenskem protestu proti zatiranju na Hrvatskem.

Današnji shod pa izjavlja ob enem, da se ne more indentificirati z ono smerjo, v kateri se izraža deloma opozicija proti madjarskemu zistemu. Ne more sovražiti celotnega madjarskega naroda, ki trpi pod istim liberalnim zistemom, — temveč nasprotuje le zistemu vlade! Ne more voditi boja za revolucijoniranje hrvatskega položaja v znamenju avstrijske contra-revolucije, v znamenju Jelačićevem in Haynau-ovem, — temveč razume, da med sedaj hrvatski narod iste verige od sebe, katere so razbili revolucionarni poskusii 1848. pri drugih narodih.

Končno se obrača današnji shod proti nezasišani rabi avstro-ogrskih vojakov na Hrvatskem, proti delovanju in provociranju Khuenovih rabeljnov v Avstriji, izlasti proti nastopu policijotov v Ljubljani, — protestira proti ironični predrznosti, s katero prezira ministerksi predsednik Koerber jugoslovanske želje in naglašja potrebo najradikalnejše opozicije nasproti sedanji avstrijsko-nazadnjaški, Ogram na milost in nemilost podvrženi vladi. Shod pa pozivlja tudi jugosl. poslance na Dunaju, naj ponehajo se svojim klečeplaztvom pred črno-rumeno vlado, naj predrugičjo svojo doslej avstrijsko patrijotično politiko v modernonarodno nastopanje; le potom lastne samoosvoje si zamoremo pomagati.

Politični pregled.

V Trstu, 12. junija 1903.

Naši rani. Na jugu spor med Hrvati in Srbi, na severu spor med Rusi in Poljaki — to stii rak-rani na organizmu Slovanstva. Specijalno v naši monarhiji — to in onostran Litve — ne bi bil nikdar možen vladni zistem s tako izrazito protislovansko tendencijo, kakor nas tlačii v obeh polovicah, ako ne bi bilo teh dveh sporov, ki sta onemogočala do sedaj vsako kompaktno nastopanje Slovanstva v monarhiji. Po krivdi teh dveh sporov je možno, da je vzlie dejstvu, da je monarhija po veliki večini slovanska, nje notranja in vnanja politika taka, da grozi celó obstanku Slovanov. V teh sporih je iskati vzrokov, da je Slovanstvo brez vsakega vpliva izlasti na vnanjo politiko! Zato pa je tudi ta politika pravi nezmiel in ubijalna za monarhijo samo. Saj vidimo to osebno tu na jugu, da naši državniki zadovoljujejo tuje države s tem, da pehajo svoje podanike v nezadovoljnost. To je že višek nespametnosti. Kateri je vendar namen vnanji politiki? Menda ta, da čuva in pospešuje razvoj in zadovoljnost na znotraj. Ta poslednja je cilj, vnanja politika pa le sredstvo.

Pri nas pa vidimo absurdum, da se radisredstva žrtvuje cilju! Mesto da bi se vnanja politika prilagodjala notranjim razmeram, se pri nas radi vnanje politike vrši nasilje na notranjih razmerah in se ne dovoljuje notranjim naravnim silam, da bi prišle do razvoja in da bi se tako monarhija postavila na svoje naravne temelje, kar bi bilo najtrdnejše jamstvo za nje obstanek in nje bodočnost.

To je absurdum! A ta absurdum je možen edino le vsled dejstva, da je Slovanstvo v monarhiji vzlie svoji števelni pretežnosti brez moči na znotraj in brez vsacega deleža na urejevanju vnanje politike! To žalostno dejstvo je možno, ker naš organizem ni zdrav, ker je krvavel do sedaj na rečenih dveh ranah. Krvavel in izkvravljaj in izgubljaj odporno silo in življensko moč.

Ljuti so dogodki na Hrvatskem. Bratsko sočutje nam pretresa dušo radi velikih žrtev, radi prelite krvi. In vendar se iz te krvi svita nekaj kakor zarja bolih dni! Ravno pod težo tiranskega zistema, ob vzdihljajih mučeniških žrtev se je začela celiti ena ljuta rana. Še je odprta ta rana, ali pričel se je zdravitni proces.

Tudi s severa prihaja ugodna vest. Vsebinsa te vesti ni Bog ve koliko težje. Ali važen simptom je. In nas, ki neprestano in s hrepenenjem pazimo, kje se prikaže kakovo znamenje, da se hoče tudi tam gori celiti ljuta rana in da se začneja zdravitni proces — nas, ki se radujemo z vsem ognjem slovanske duše svoje, čim smo opazili kako tako ugodno znamenje: nas veseli tudi raynokar došla vest, da je ruska vlada dobila od carja ukaz, naj z začetkom prihodnjega šolskega leta dopusti, da se na srednjih šolah v kraljevini poljski vrši pouk veronauka v poljskem jeziku. Ponavljamo, da vsebinsa te vesti ni Bog ve kake težje, ali ugoden simptom odjenljivosti od ruske strani je vendar le. — Nežna cvetka je to, ki pa se bo mogla razvijati dalje, ako bodo tudi Poljaki znali povpspeševati nje rast s pametnim postopanjem. Poljaki naj bi razmišljali malo, kakova bi jim bila pozicija v naši monarhiji, ako bi se mogli opirati na moč konsolidiranega Slovanstva! A zaceljenje gori omenjenih dveh ran bi pomenjalo ravno to konsolidiranje. Dolžnost vsem onim, na severu in jugu, ki imajo besedo v javnem življenju, je torej ta, da modrim, previdnim in slovansko patrijotičkim postopanjem povpspešujejo zdravitni proces. Začetek je tu; zdaj treba le razumnega daljnega gejenja in negovanja.

Tržaške vesti.

Čitateljem na znanje. Danes zjutraj izdali smo posebno izdanje »Eđinosti«, v katerem se nahaja obširno brzojavno poročilo o tragediji, ki se je v noči med sredo in četrtkom dogodila na srbsem kraljevem dvoru.

Procesije sv. Rešnjega Telesa včeraj ni bilo. Vreme je bilo zjutraj sicer oblačno — to priznavamo, ali o resničnem vzroku odpovedi procesije krožiti po mestu dve verziji. Možna je ena, možna je druga — a možni sti tudi — obe! Že spregovorimo še kaj več.

Tako ste hoteli — tako imate! Pišejo nam: Med brivci Tržačani vlada veliko ogorčenje proti brivcem iz Italije! Domačini pohajkujejo — tujei pa delajo in pošiljajo denarje v »belaženo« deželo! Te dni je pisec teh vrst imel priliko prisostvovati pogovoru med nekaterimi brivci domačini. Kletvam in zabavljanjam proti regnicolom ni bilo konca ne kraja! Moja malenkost se je pa osmelila opaziti gospodom brivcem, da, ako se jim danes godi tako, kakor se je nekđaj godilo lisici, ki je dala kotček svoje »hiše« na razpolgo — ježu — so si gospoda le sami krivi, ker so v prejšnjih časih oboževali iste regnicole, katere danes preklinjajo!

Vederemo! Pišejo nam: Uradnik urada političnega društva »Eđinost« je bil minolo sredo v stvarii prizivov o domovinski pravici pri vladnem referentu na tukajšnjem namestništvu, okrajnem glavarju, gosp. Sforza Isti gosp. referent je zagotovil, da se vsi prizivi, vloženi v stvari domovinske pravice, rešijo v najkrajšem času. To zagotovilo je vladni referent dobil od magistratne oblasti. Mi smo sicer črnogledi v teh stvarih, pričakujemo pa, da se ta magistratna obljuba izpolni — kakor obljubljeno.

Divjaški napad! Podpisani je šel večeraj v družbi šestorice svojih otrok na Trstenik.

Potem, ko smo na osmice našega Škrinjarja popili našo vina, smo se podali po stezi, ki vodi s Trstenika k predoru nove železnice.

Medpotoma, kakih 500 metrov za Trstenikom, smo videli dva možka, ležeča v travi in dva zakonska z malim otročičem, istotako sedeča ob stezi in travi.

Moji mali, ki redko kedaj prihajajo med zelenje in cvetje, so me naprosili, naj jim dovolim, da si naberejo v šumi nekoliko cvetlic.

Ne slutec nič hudega, sem privolil v to otroški nedolžno željo in sem šel tudi sam — kakor sem bil tudi že prejšnja leta — po travi za cveticami. Štirje mali otroci so bili, ker niso navajeni hoditi po travi, takoj trudni; zato sem jim velel počivati. — Ko smo se jaz in dve večji hčerki nekoliko oddaljili in so mali prepevali ob veselja na vse glas, začel sem v daljavi neko rjovenje.

— Toliko da sem se dobro obrnil, že je stal nad mojimi malimi (najmanjši je 2 1/2 let!) neki velikan s povzdignjeno palico, ter je upil na vse pretege, — prej nemški, potem hrvatski. Od izgovorjenih besed sem umel samo: »Ako ne odidete, vas ubijem!«

Otročiči so klicali in z povzdignjenimi rokami prosili — milosti, a jaz sem kakor nor bežal nasproti otrokom in ob enem nasproti nesramnemu napadalecu.

Prišedši kakih deset korakov blizo napadenih in napadaleca, se je ta zadnji zakadil proti meni. Povedal sem možu z vsem ogroženjem, da tako postopanje proti malim nedolžnim otročičem ni ne možko in ne človeško, na kar mi je, predno sem se zavel, pripeljal krepko zaušnico in ob enem dvignil palico, da me bo nabijal žnjo. Mož je sicer velik in debel, ali znal se je v svojem računu, ker jaz sem mu zagrabil z eno roko za palico, a z drugo sam ga sunil od sebe. Ker sva oba držala za palico, sva tudi oba padla in se oblatila. Jaz imam pokvarjen klubuk, on pa palico.

Ko sem mu izpustil zlomljeno palico, je »junak« pograbil velik kameo, na kar sem jaz pograbil dva — no, kamena sva izpustila zopet na tla brez drugega.

Mož je potem, ko nas je divjaško napadel, klicel na pomoč — orožnike! Mesto teh je pritekel neki njegov človek, ki se je pa (dasi priprosto delavec) vedel dostojno. — Moj in mojih otrok napadalec je na to zahteval moje ime. Predno sem mu dal svoj naslov, sem zahteval, naj se legitimira on, ker je on napadalec. Povedal mi je, da je upravitelj gosp. Economom, čigar svet da je tam, kjer nas je »zaslužil«.

Mož ni hotel verjeti, da sem mu jaz povedal pravi naslov, zato je poslal (jaz sem tudi sam zahteval to), svojega moža za mano. Takoj na to pa se je domislil, da ga noga boli in je od moža zahteval, naj mu jo — nategne.

Odšel sem nazaj k gospodu Škrinjarju, kjer sem našel vse polno prijateljev, ki so, doznaviš za opisani napad, hoteli na vsak način poiskati napadaleca — kar sem jim pa, seveda, odsvetoval.

Kasneje sem šel z nekim mladeničem po rute, katere so otroci iz strahu izgubili. — Ko sva se vračala po stezi, nas je ustavila dvojica mladeničev, rekši, da se po omenjeni stezi — ki je pa stara že na stotine let — ne sme hoditi. Zahtevala sta od naju, da se jima legitimirava! Midva pa sva zahtevala, naj se ona dva legitimirata, ker je »ogroženo«, da nimata pravice ustavljati ljudi — mirne pasante, ko gredo po dovoljeni stezi. Ker dotična nista imela nikake legitimacije, sem ju povabil k Škrinjarju, da jima tam (ako sta to poznana) dam svojo legitimacijo. — Dotična pa nista hotela slišati o tem povabilu temveč sta šla od naju v nasprotno stran.

Čokal sem potem od 5. do 7. ure, da pride kedo k meni, da se mu legitimiram, toda — dogodilo se je sledeče: Ko sem šel, navlašč sam se svojimi otročiči, s Trstenika v mesto, je neki s puško oboroženi mladi mož vprašal moje, za mano idoče otroke, da-li sem jaz oni, ki je »vrgel gospoda«.

Srbelo me je vstaviti se in povedati dotičniku, da jaz nisem nikak tolovaj — katerega s s puško čaka na cesti, toda jaz in še bolj moji otročiči smo bili preveč razburjeni, da bi bil mogel mirno odgovorjati na morebitne surove besede — zato sem šel mirno domov.

Ker sem čul, da dotični gospod želi izvedeti moje pravo ime in naslov, se tu podpisujem s polnim imenom.

Maločasno ja je od njega, ako govori okolo — vsaj jaz sem moral to slišati — da sem jaz njega udaril prvi.

Ker upem, da me bo dotičnik tožil, opuščam za danes vsaki komentar o tej »turški« aferi.

Fran Kravos,
ul. Molin piccolo št. 1./I. n.

P. S. Od uglednega slovenskega moža sem doznal, da je g. Aleksander Economo dobra duša in zagotovilo se mi je, da isti ni dal povelja za take surove napade.

Ker ne želim žaliti nikogar, ki mi ni ničesar zalega storil in ker je surovo vedenje napadaleca obče znano na Trsteniku — bi prosil g. Economom, naj zabrani ponavljanje sličnih napadov, ki niso v čast omikanim ljudem. I sti.

Nočejo znati slovenski. Očividcem nam poroča:

Te dni je prišel v gostilno »Violet« neki naš rojak in je po slovenski vprašal, kaj imajo pripravljenega za jesti. Natakarak pa se je odvezal: Mi no šo ščavo, no kapišo! In obrnil je hrbet gostu.

Pozneje je sicer prišel drug natakarak, ki je vendar postregel našemu možu.

Ali po našem mnenju ni nikakor poravnano ono grdo žaljenje. Če že mož ne zna slovenski, naj bi to vsaj uljudno povedal, ne pa da je žalil našo narodnost in vrhu tega stavljil našega človeka v zasmeh! Mi principijelno ne smemo molčati na nobeno žaljenje. Če že v kaki gostilni nečejo imeti ščavov — dobro: naše ljudstvo prav lahko ustreže njihovi želji. Ali dokler nosimo kam denar, zahtevamo tudi spoštovanje!

Zavarovalnica za govejo živino v Trebčah priredi v nedeljo dne 14. t. m. ob 4. uri pop. javno tombolo. Dobitki so: terno — janček; činkvina — prašiček; I. tombola — junica, II. tombola — junček.

Kar smo rekli nedavno temu, ko smo vabili na tombolo zavarovalnice v Bazovici, velja tudi sedaj: kmetje pomagajte si med seboj podpirajte se vzajemno! Kdor more iz okolice, naj pohiti v nedeljo popoldne v Trebče. Tudi Trebenjci so vredni naših simpatij in potrebujejo naše pomoči.

Čitalnica pri sv. Jakobu in Zveza tržaške slovenske mladine vabiti p. n. slovensko občinstvo na vrtno veselico, ki jo priredite v nedeljo, 14. junija 1903. na vrtu slovenske šole pri sv. Jakobu s petjem, godbo in šaljivim igrokazom.

Nekdo daruje: Ženski podružnici sv. Cirila in Metodja 50 K, dijaški kuhinji v Trstu 50 K, Zavodu sv. Nikolaja 40 K, Vdovi Frantjevi Ivanu 3250 K.

(Obdarjenci naj pridejo po navedene zneske v Tržaško posojilnico in hranilnico.)

Dražbe premičnih. V soboto dne 13. junija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnih: ulica Molin a Vapore 1, hišna oprava; ulica Acquedotto 23, hišna oprava; ulica Giulia 3, oprema v zalogi in železna blagajna; ulica Bonomo 1, kočje; ulica del Bosco 6, hišna oprava; ulica Tigor 3, hišna oprava; Corso 22 in ulica Tintore 5, hišna oprava, glasovir, oprema v zalogi in razno.

Vremenski vestnik. Včeraj toplomer ob 7. zjutraj 18.2, ob 2. uri popoldne 20. — C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 758.5. — Danes plima ob 11.18 predp. in ob 9.30 pop.; oseka ob 4.27 predpoludne in ob 4.1 popoldne.

Vesti iz ostale Primorske

× **Pevsko in bralno društvo »Zvezda«** v Herpeljah priredi povodom domačega »opasila« v nedeljo dne 14. junja t. l. na dvorišču Jožefa Benčič št. 45 veselico s petjem, deklamacijo, igro, godbo in plesom. Iz prijaznosti bodo sodelovala sledeča bratska društva: pevsko društvo »Kolo« iz Trsta, (korporativno z zastavo), »Narodna Čitalnica« iz Brezovice (korporativno s zastavo), pevsko in bralno društvo »Venec« iz Kozine (korporativno) in pevsko in bralno društvo »Jurčič« iz Rodika (korporativno).

Vspored: 1. Sprejem »Narodne Čitalnice« iz Brezovice. 2. Sprejem društev: »Kolo« iz Trsta, »Venec« iz Kozine in »Jurčič« iz Rodika. 3. Pozdrav. 4. Vaupotič: »Na delo«, moški zbor, poje društvo »Zvezda« iz Herpelj. 5. F. Bazinc — K. Bndel: »Križaci na morju«, mešan zbor, poje dru-

štvo »Kolo« iz Trsta. 6. S. Gregorčič: »Hajdukova oporoka«, deklamacija. 7. Volarič: »Slovenski svet ti si krasan«, moški zbor, poje društvo »Venec« iz Kozine. 8. Dr. B. Ipavec: »Slovenska dežela«, mešan zbor, poje »Narodna Čitalnica« iz Brezovice. 9. Sattner: »Studenček«, mešan zbor, poje društvo »Jurčič« iz Rodika. 10. Zbirka ljudskih iger II. del: »Vedeževalka«, gluma. 11. Iv. pl. Zajc: »Slava delu«, moški zbor, poje društvo »Kolo« iz Trsta. 12. Sattner: »Po zimi iz žole«, mešan zbor, poje društvo »Venec« iz Kozine. 13. Vaupotič: »Slovo«, moški zbor, poje društvo »Zvezda« iz Herpelj. 14. »Slovenski Hrvat«, pojejo vsa društva skupaj. 15. Ples in prosta zabava.

Mej posamičnimi točkami in k plesu svira bratska godba.

Vstopnina k veselici 60 st., k plesu za možke 1 K — za ženske 40 stot. — sedeži 20 stot.

Začetek veselice točno ob 4. uri popoldne.

Veselica se bo vršila ob vsakem vremenju. — Čisti dobiček je namenjen mlademu, komaj ustanovljenemu društvu »Zvezda«.

Na mnogoštevilno udeležbo uljudno vabi odbor.

× **Vrlo pevsko društvo »Zrinjski«** v Dekanih v zvezi z drugimi dekanskimi društvi priredi dne 29. t. m., to je v dan sv. Petra in Pavla, lepo narodno veselico. Ker je ves čisti dobiček te veselice namenjen v najplemenitejšo svrhu, je želeli, da bi na tej veselici sodelovala tudi sosednja bratska društva. V ta namen naj blagovole svoje sodelovanje in pevске točke prijaviti podpisanemu čimpreje.

Odbor
pevskega društva »Zrinjski«.

Razne vesti.

Usmilite se gladnih! V »Corriere della Sera« čitamo, da so trentinski izletniki, ki so bili minole binokostne praznike v italijanskem mestu Brescia, podarili 1000 lir za razna tamočnja društva.

V istem listu smo pred par dnevi čitali o groznem gladu, ki vlada v Levce in po njega okolici.

Ne bi-li bilo bolj umestno in bolj človekoljubno, ako bi bili poslali omenjenih 1000 lir gladnim kmetom, nego da se je isto svoto podarilo raznim nepotrebnim društvom? — Glad ne pozna politike — gospoda pa, nasprotno, ne poznajo gladu — drugače bi, ako jim že kaj preostaja, pomagali prej lačnim in še le, ko bi teh ne bilo, naj bi uganjali — politiko!

Loterijske številke izžrebane dne 10. junija:

Inomost	81	60	28	49	27
Brao	47	23	61	10	44

Brzojavna poročila.

Krvava tragedija v Srbiji.

DUNAJ 12. (B.) »Neue Freie Presse« javlja iz Belega grada: Podonavski monitorji »Szamos«, »Leitka«, »Maros« in »Körösz« so došli pred Beligrad in vrgli svoja sidra. Glasi se, da je garnizija v Nišu odrekla vladi svojo pokorščino.

DUNAJ 12. »Neues Wiener Tagblatt« objavlja pogovor s knezom Aleksajem Karadjordjevičem, ki biva sedaj v zdravilišču Edlach, a ima svoje stalno bivališče v Parizu, in je pred 9 leti uveljavil svoje pravice do srbskega prestola. Knez je izjavil, da mu je v veliko veselje, da je Peter Karadjordjevič proglašen kraljem, ker vidi v tem najboljšo rešitev krize. On sam ne bo odslej stavljal nobenih zahtev več do srbskega prestola.

DUNAJ 11. (B.) Zasebne brzojavke listov poročajo iz Belega grada, da je kralj Aleksander takoj zadobil smrtni strel v goltanec, njegove zadnje besede so bile: »Vojaki, vi ste me izdali!« Truplo kraljice je skoraj razmesarjeno.

BELIGRAD 12. (B.) Truplo kralja in kraljice ste bili po noči položeni v rodbinsko rako Obrenovičev v kapeli starega pokopališča pri sv. Marku. Biagoslovljenje je izvršilo sedem duhovnikov. Ceremonija, ki je bila izvršena povsem na tihem, je trajala od 1 in pol do 3. ure zjutraj. V isti rakvi leže: na levi Ana Obrenovič, udova po prastricu kralja Aleksandra in Jovan Obrenovič; na levi knez Milan Obrenovič, eden sinov Miloša Obrenoviča ter princ Sergij, ki je bil brat kralja Aleksandra, a je umrl neposredno po rojstvu.

Odjutsnt podpolkovnik Mihael Naumovič bo pokopan danes popoldne.

BELIGRAD 12. (B.) Včeraj so vsi častniki sneli s čepic kokarde s začelnimi umrlega kralja. Mesto je v zastavah v narodnih barvah.

DUNAJ 12. (B) (Zbornica poslancev.) Med došlimi spisi je interpelacija nemške napredne in ljudske stranke do ministerskega predsednika, da-li je isti v stanu dati kakovih podatkov o dogodkih v Belemgradu in o konsekvencah ter uveljaviti svoj ustavno pristojici mu vpliv v tej smeri, da se ukrenejo primerne odredbe v zaščito avstro-ogrskih državljanov in v varstvo političnih in gospodarskih interesov monarhije.

DUNAJ 12. (B) Vest, da so podonavski monitorji »Szamos«, »Leitka«, »Maros« in »Körösz« pripluli pred Beligrad, ni osnovana.

Tržaška občina v državnem zboru.

DUNAJ 12. (B.) Mej došlimi spisi je interpelacija posl. Prochazke in tov. do ministerskega predsednika radi razmer v občinskem zastopu tržaškem. — Interpelantje vprašujejo ministerskega predsednika, da-li hoče imenovati vladnega komisarja, kateremu bi se podelila naloga, da bi s pomočjo poštenih izvedencev temeljito revidiral poslovne in blagajniške knjige tržaške občine in ki bi morebitna dokazana poneverjenja proganjali z vsoto »trogostjo«.

Izdajatelj in odgovorni urednik FRAN GODNIK.
Lastnik konsorcij lista »Edino st«.
Natisnila tiskarna konsorcija lista »Edino st« v Trstu

Prodajalnica rokovic in kravat.

A. HUBMAN
TRST Corso št. 19. TRST.

- Rokovice** glacie, pive vrste za gospe, 2 gumba po gld 1.—
- Rokovice** 3 gumbi po gld 1.20
- Rokovice** iz švedske ali bele kože za prati, 3 gumbi po gld 1.20
- Rokovice** ravno take, za deklince, 2 gumba po gld —.80
- Rokovice** iz ponarejene kože, 3 gumbi po gld —.50
- Rokovice** glacie za gospode (angleške vrste) po gld 1.30 do 1.40
- Rokovice** pristne angleške po gld 1.80
- Rokovice** za častnike gld 1.10, podčastnike 70 novč.

Izbor kravate najnovije mode.

»Ciprija Parizien« prah za gospe tvrdke Kielhauser v Gradcu po 10 novč. zavitek.

Pranje in popravljanje rokavic v 24 urah.

NB. Rokovice se poškušajo ter sprejemajo naročbe po meri.

Proda se

hiša z dvema nadstropji in vrtem v bližini mesta. Več poizve se v našej tiskarni ulica Carintia št. 12.

Svoji k svojim!
ZALOGA

pohištva

dobro poznane
tovarne mizarске zadruga v Gorici (Solkan)
vpisane zadruga z omejenim poročtvom

prej Anton Černigoj

Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)
št. 1. hiša Marenzi.

Največja tovarna pohištva primorske dežele.
Solidnost zjamčena, kajti les se osuši v to nalašč pripravljeneh prostorih s temperaturo 60 stopinj. — Najbolj udobna, modern sestav. Konkurenčne cene.
Album pohištva brezplačno

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 25. A.
(v lastni hiši.)

ZALOGA:

Piazza Rosario (šolsko poslopje).

Cene, da se ni bati nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franko.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond 25.000.000 K. Izplačane odškodnine: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.

VSA POJASNILA DAJE:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastni bančni hiši v Gospodskih ulicah 12.

Sprejema zavarovanje človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Zavarje poslojja in premičnine prot požarnim škodam po najnižjih cenah Škode cenjuje takoj in najkulantneje Uživa najboljši sloves, koder posluje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in obénotkoristne namene.

Prodajalnica obuval G. Mayer Grego.

TRST. — Riborgo štv. 19. — TRST.

Velikanski dohod za birmo.

Obuvala za pospode

črna, angleška po glđ. 3.20 rumena, po glđ. 3.50.

Spezialiteta obuval za dečke.

Obuvala za gospe.

črna ali rumena, angleška po glđ. 3.50

narobe če vili lakirani ali eni po glđ. 1.90

Narobe po meri.

Izbor oblek za moške in dečke.

Manifakturna trgovina

trrdke GIUSEPPE BOLLE

v ulici Nuova, nasproti palače Salem

priporočā:

bisalke od bombaža	od 15	nvč. naprej
„ „ platna	20	„ „
„ „ „	25	„ „
„ „ na meter	18	„ „

kakor tudi bogat izbor žepnih rut, prtenin, maj, nogovic, pogrinjal za postelje, pregrinjal itd. itd.

Cene zelo nizke.

Prodajalnica obuval Julija Romanelli

CORSO 8.

Velikanski dohod za spomladni čas.

Obuvala za gospe

črna, angleška po glđ. 3.20, rumena, po glđ. 3.50

Spezialiteta obuval za dečke.

Obuvala za gospe.

črna ali rumena, angleška po glđ. 3.50

narobe če vili lakirani ali eni po glđ. 1.90

Narobe po meri.

Rujavi če vili za moške ali ženske po glđ. 2.50

Najstarejša slovenska tovarna in zaloga pohištva

Andrej Jug

TRST — ulica sv. Lucije št. 12 (zadej c. k. sodnije) — TRST

priporočā svojim cenjenim rojakom svoje najbolje in trpežno pohištvo, bodisi svetlo ali temno politirano, sahar in vzitne sobe. Sprejema tudi narobe za vsakovrstne izdelke po načrtu ali poprave, ktere izvrši v najkrajšem času in v popolni zadovoljnosti naročitelja.

Cene brez konkurence.

Za obilne narobe se toplo priporočā svojim rojakom v mestu, okolici in na ozcel: v zmislu gesla: **Svoji k svojim!**

Gustav Bonazza

v Trstu, Piazza Barriera vecchia, (vogal Androna dell' Olmo).

Velika zaloga pohištva, ogledal, okvirjev in tapecarij.

— Popolno opremljene sobe. —

Konkurenčne cene.

Narobe se dostavijo razven embalaže franko na kolodvor ali brod v Trstu.

Gostilna „ALLA BELLA VEDUTA“

ulica Romagna šf. 20

nasproti vojašnici.

Zbirališče slovenskih delavcev

Toči se pristno istrsko in vipavsko vino ter dalmatinski opolo.

Izvrstna kuhinja. — Vse po najnižjih cenah.

Priporočā se za mnogobrojen obisk ter kliče »Na zdar!« vsem slov. bratom

gorazd Ivančič

gostilničar.

Svoji k svojim

Gulielmo Brod & C.º

poznana trrdka s

POHIŠTVOM

najelegantnejše vrste ZAJAMCENE KAKOVOSTI po najnižjih cenah

Via S. Giovanni štv. 14

TRST vogal Piazza S. Giovanni. KATALOGI BREZPLAČNO IN GRATIS

TOVARNA POHIŠTVA IGNACIJ KRON

dvorni založnik. — Ustanovlj. 1848.

Za bolne na želodcu!

Vsakemu, kateri si nakopje želodčne bolezni s prehlajenjem ali s prenapolnjenjem želodca, vzivanjem pomankljivih, težko prebavnih, prevročih ali premrzlih jedil ali z nerednim življenjem kakor n. pr.

želodčni katar, želodčni krč, želodčne bolečine, težko prebavljenje ali zaslženje

priporočā se dobro domače zdravilo, katerega izvrstno zdravilno delovanje je že izza več let preskušeno. To zdravilo je znano

prebavno in kričistilno sredstvo

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

To zeliščno vino je sestavljeno od izvrstnih, zdravilnomočnih zelišč in dobrih vinom, jači in oživlja cel prebavni sistem človeka, ne da bi isto bilo čistilo. Zeliščno vino odstranjuje vse nerednosti v krvnih ceveh, čisti kri vseh pokvarjenih tvarin, ki povzročajo bolezni in deluje vsepošno novo napravo zdrave krvi.

S pravočasno porabo zelišnega vina zamore se odpraviti želodčne slabosti že v kali. Ne smemo tedaj pozabiti, dati prednost porabi tega vina pred vsemi ostrimi, ter zdravju škodljivimi razjedljivimi sredstvi. Vsi pojavi kakor: glavobol, riganje, rezavica, napenjanje, slabosti z bruhanjem, kateri se pri dolgotrajnih (zastarelih) bolečinah, na želodcu tako radi pojavljajo, odstranjajo se često že po enkratnem pitju tega vina.

Zapiranje človeške potrebe bitje srca, nespanje in tudi strmenje krvi v jetrah, vrtniči in sistemu vrtnih žilcev (haemorrhoidne bolečine), odstranjajo se s zeliščnim vinom hitro in voljno.

Zeliščno vino odpravlja vsako neprebavo, podeljuje prebavnemu sistemu povzdigo in odstranja iz želodca in črev z lahkim čistilom človeka vse ničvredne tvarine.

Mršav in bled pogled človeka, pomanjkanje krvi, oslabiljenje

navadne posledice slabe prebave, pomankljivega naraščaja krvi in bolehnega stanja jeter.

Pri popolnem pomankanju volje do jedi, pod nervoznem zbežanjem in otožnostjo kakor tudi pogosti glavoboli in nespanje povzročajo večkrat takim bolnikom hiranje.

Zeliščno vino daje oslabei telesni moči svežo vsodobujjo. Zeliščno vino podeljuje človeku voljo do jedi, pospešuje prebavo in redivo, vsodobujja močno menjavo snovi, povspesuje in izboljšuje tvarjenje krvi, olajšuje razdražene čute in podeljuje bolnikom nove moči in novo življenje.

To dokazujejo mnogoštevilna priznanja in zahvalna pisma.

Zeliščno vino prodaja se v steklenicah po 1 glđ. 50 nvč. in 2 glđ. v lekarnah v Trstu, Sežani, Miljah, Koprni, Izoli, Piranu, Trzinu, Ogleju, Cervinjanu, Ronkah, Vipavi, Ajdovščin, Postojni, Gradiščin, Krmnu, Gorici, Ursagu, Buzetu, Opatiji, na Reki, Krku, Čresu, Malem Lošnju, Labinju, Pazinu, Motovunu, Vižinadi, Staremgradu, Poreču, Rovinju, Vodnjanu, Pulju, Portogruaru, Trevižu, Vidmu, Benetkah itd. kakor tudi v lekarnah po celej Avstro-Ogerskeji in sosednih deželah.

udi razpošiljajo: lekarne v Trstu Piazza grande št. 3 Via Nuova št. 27 in Via del Pesce po 3 ali več steklenic zelišnega vina po originalni ceni po vsej Avstro-Ogerskeji poštne in zaboja prosto.

Svari se pred ponarejanjem

Zahteva naj se izrečno

Hubert Ullrich-ovo Zeliščno vino.

Zeliščno vino ni nikaka skrivnost, ampak sestoji iz: Malaga vina 450,0, vinskega špirta 100,0 glicerina 100,0, ruderčega vina 240,0, jerebičnega soka 150,0, črnejšavega soka 323,0, mane 30,0, koprive, ja-neža, omanovih korenin, amerikkanskega lapuha, lecanovih in kolmežnih korenin vsacega po 10,0 Te tvarin naj sš pomešajo.

KAVA DRUŽBE SVRCILA IN METODAV LJUBLJANI
MAL POLKOZI DAR DOMU NA VALTAR
ZALOGA PRIH. JER. KUP. LJUBLJANI

ulica Cassa di Risparmio

Tovarna na Dunaju.

Novi ceniki, izvorni narisi, načrti za sobe na zahtevanje — brezplačno. —

Naznanje!

I odpisani javlam slav. občinstvu da sem po dolgotrajni bolezni zopet prevzel vodstvo svoje čevljarske delavnice v Barkovljah.

Priporočā se udani

Mihael Vičič.

PREDNO KUPITE

PERILO

blagi, volite obiskati

veliko skladišče angleške platenine in kotenine

trrdke

Vittorio Gasperini

TRST — ul. Nuova 15. — TRST

kjer se prodaja po stalnih cenah z 10% odbitkom.

Kdor nakupi blaga za 10 K vdobi poseben dar.

VZORCI SE NE DAJAJO.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“ v LJUBLJANI

Polnovplačani akcijski kapital K 1.000.000

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, noveev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu krebzanju.

Špitalske ulice šte. 2.

Zamenjava in eskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in divinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic.

Daje predujme na vred. papirje.

Zavaruje srečke proti kurzni izgubi

Ror a naročila.

Podružnica v Spļetu

(Dalmacija.)

Denarne vloge vsprejema

v tekočem računu ali na vlozne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.